

участіе и въ двѣтъ голѣмы битки при Никополь и при Ангора. Слѣдъ косовската побѣда, Баязитъ, като вижда Българитъ въ междуособія, раздѣля сичката си армія на двѣ, и едната половина испраща по море въ Влашко, а съ другата самъ си нахѣтѣва по сухо въ България, подъ предлогъ ужъ да помогне Шишману противъ брата му Страшиміра. И двамата братѣя, като видѣхъ сега прѣдлежащата опасность, сирѣхъ непріятелскитъ дѣйствія помежду си и ужъ направихъ едно премираване но не и съюзъ противъ непріятеля, който слѣдов. лесно можѣше да нападне по-напредъ едното, че сѣтихъ другото до като ги и досущъ разби, какъто ще видимъ поѣна долу.

Тукъ Баязитъ начинъ отъ уйка си Шишмана, когото и за скоро време изгони отъ Търново (1390): слѣдъ 9 мѣсечна тѣжка обсада, той призе града съ нападеніе (юрюшъ) откъмъ страната която, по българскы и сега са зове *Царевицъ* (ви. ц-вичъ), а по турскы: *Хисаръ*. И тамъ на мѣсто срутаната въ боя черкова Св. Петка, побѣдителятъ за споменъ въздига една мечеть, който и днесъ ѿще сѣществува (24).

Отъ Търново Илджѣмъ Баязидъ потегли за въ Влашко да са присѣдини на войската, която бѣше понапредъ испратилъ тамъ и вече бѣше са ударила съ Мирча войвода (25). Близко до Букурещъ, при

---

(24) Споредъ датата, която ний послѣднѣ открихмы въ една надпись арабска надъ главния входъ на тѣзи джаміа — *тисса вжсалаассинъ осямайни мѣ* (839) отъ Егира, което са пада 1435 отъ Христа, види са, че той по-късно былъ въздигнатъ, и не отъ Баязита, но отъ нѣкого си *Гаази Ферузъ бей*; туй име также са намерѣна въ сѣщата надпись.

(25) Инакъ нареченъ Димитрій, родомъ българинъ изъ Видинъ.